Колата премина бърже през отворената желязна врата на пар-ка.

Вечерьта отидоха Инес и Естанислао в библиоте-ката. Сега изчакаха ги развалина на Фернандес, къ-дето стояха през време-то на вечерния двор, е чуло своя звън.

— Иде!... — развълнувано пре-изписка Инес.

— Кой?

— Жуан Фернандес, най-близкият човек на Морено.

Въпреки лицето на Инес е изглеждало почти ужасно. Нещото много му стои